

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. PhDr. Petra Kuchynky, Ph.D. a Mgr. Jaroslava Škopka v právní věci **žalobce J.P., zastoupeného JUDr. Milanem Kestlem, advokátem, se sídlem Praha 1, Bolzanova 1,** proti **žalovanému Krajskému úřadu Plzeňského kraje, se sídlem Plzeň, Škroupova 18, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. února 2014 č.j. VVŽÚ/390/14,**

t a k t o :

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í

Rozhodnutím Městského úřadu Stříbro ze dne 5.11.2013 č.j. 238/SEK/2013 (dále též „prvoinstanční rozhodnutí“) bylo rozhodnuto takto: „*Městský úřad Stříbro, jako věcně a místně příslušný správní orgán ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), § 11 zákona č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním novely zákona č. 509/91 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s ustanovením § 11 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), rozhodl v řízení o ochraně pokojného stavu dle § 5 občanského zákoníku: J.P., ... se ukládá do 31.12.2013 obnovit předešlý pokojný stav a to ve formě odstranění zdiva zazděných vstupních vchodových dveří a obnovení přístupu do objektu bývalé sýpky ze dvora nemovitosti č.p. 21 v obci Svojšín, Plzeňský kraj.*“

Rozhodnutím žalovaného ze dne 5.2.2014 č.j. VVŽÚ/390/14 (dále též „napadené rozhodnutí“) bylo k odvolání žalobce prvoinstanční rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, změněno takto: „*Městský úřad Stříbro, jako věcně a místně příslušný správní orgán ve smyslu ustanovení § 5 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), a § 11 zákona č. 102/1992 Sb., kterým se upravují některé otázky související s vydáním novely zákona č. 509/1991 Sb., kterým se mění, doplňuje a upravuje občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl v řízení o ochraně pokojného stavu **zahájeném podáním žádosti Ing. M.Š., ...**, takto: J.P., se ukládá **do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí** obnovit předešlý pokojný stav, a to ve formě odstranění zdiva zazděných vstupních vchodových dveří a obnovení přístupu do objektu bývalé sýpky ze dvora nemovitosti č.p. 21 v obci Svojšín, Plzeňský kraj.*“

Žalobce se žalobou ze dne 7.3.2014, Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) doručenou dne 10.3.2014, domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 5.2.2014 č.j. VVŽÚ/390/14.

Doručením žaloby k soudu bylo zahájeno řízení podle části třetí hlavy druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“).

Podle § 103 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o.s.ř.“), ve spojení s § 64 s.ř.s. kdykoli za řízení přihlíží soud k tomu, zda jsou splněny podmínky, za nichž může rozhodnout ve věci samé (podmínky řízení). Jednou ze základních podmínek řízení je pravomoc a věcná příslušnost soudu.

Podle § 2 s.ř.s. ve správním soudnictví poskytují soudy ochranu veřejným subjektivním právům fyzických i právnických osob způsobem stanoveným tímto zákonem a za podmínek stanovených tímto nebo zvláštním zákonem a rozhodují v dalších věcech, v nichž tak stanoví tento zákon

Podle § 7 odst. 1 o.s.ř. v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují soudy spory a jiné právní věci, které vyplývají z občanskoprávních, pracovních, rodinných a z obchodních vztahů, pokud je podle zákona neprojednávají a nerozhodují o nich jiné orgány.

Podle § 7 odst. 2 o.s.ř. spory a jiné právní věci uvedené v odstavci 1, o nichž podle zákona rozhodly jiné orgány než soudy, soudy v občanském soudním řízení projednávají a rozhodují za podmínek uvedených v části páté tohoto zákona (§ 244 až 250l o.s.ř.).

Podle § 244 odst. 1 o.s.ř. rozhodl-li orgán moci výkonné, orgán územního samosprávného celku, orgán zájmové nebo profesní samosprávy, popřípadě smírčí orgán zřízený podle zvláštního právního předpisu (dále jen „správní orgán“) podle zvláštního zákona o sporu nebo o jiné právní věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a obchodních vztahů (§ 7 odst. 1), a nabylo-li rozhodnutí správního orgánu právní moci, může být tatáž věc projednána na návrh v občanském soudním řízení.

Podle § 246 odst. 1 o.s.ř. k návrhu je oprávněn ten, kdo tvrdí, že byl dotčen na svých právech rozhodnutím správního orgánu, kterým byla jeho práva nebo povinnosti založena, změněna, zrušena, určena nebo zamítnuta. Tento návrh se nazývá žalobou.

V této právní věci bylo napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvoinstančním vydáno v řízení o ochraně pokojného stavu dle § 5 občanského zákoníku.

V daném případě je tudíž nutné posoudit, zda napadené rozhodnutí žalovaného správního orgánu je rozhodnutím o veřejném subjektivním právu ve smyslu § 2 s.ř.s., kdy o žalobě proti takovému rozhodnutí jedná a rozhoduje soud ve správním soudnictví, anebo se jedná o rozhodnutí ve věci, která vyplývá z občanskoprávních, pracovních, rodinných a

obchodních vztahů, tj. rozhodnutí v soukromoprávní věci, kdy o žalobě proti takovému rozhodnutí jedná a rozhoduje soud v občanském soudním řízení.

Uvedenou problematikou se zabýval jak Nejvyšší správní soud (viz jeho rozsudek ze dne 10.2.2004, č.j. 4 As 23/2003-52, či rozsudek ze dne 30. 3. 2006, č.j. 8 As 2/2005-32; dostupné na www.nssoud.cz), tak i zvláštní senát rozhodující dle zákona č. 131/2002 Sb., o rozhodování některých kompetenčních sporů. Z jeho usnesení ze dne 8. 10. 2008, č.j. Konf 8/2008-4 (rovněž dostupné na www.nssoud.cz) se podává: „*Již ze systematického zařazení ustanovení § 5 občanského zákoníku je patrné, že ochrany se zde má dostat právům z občanskoprávních vztahů (§ 1 občanského zákoníku), nikoli veřejným subjektivním právům ve smyslu § 2 soudního řádu správního (srov. k tomu též č. 908/2006 Sb. NSS, náleze Ústavního soudu ze dne 4. 6. 1998, sp. zn. III. ÚS 142/98, publikovaný pod č. 65/1998 Sb. ÚS, a stanovisko pléna Ústavního soudu ze dne 13. 5. 2003, sp. zn. Pl. ÚS st. 18/03). Zmiňuje-li se toto ustanovení o nedotčeném právu domáhat se ochrany u soudu, má se tím na mysli soud v občanském soudním řízení, jednající podle části třetí občanského soudního řádu, jemuž pravidelně přísluší poskytovat ochranu soukromým právům (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Tento soud by pak v projednávané věci – stejně jako správní orgán poskytující předběžnou ochranu podle § 5 občanského zákoníku – posuzoval střet dvou soukromých práv, práv vlastnických. Pokud však již v soukromoprávní věci rozhodl na základě speciálního kompetenčního ustanovení § 5 občanského zákoníku správní orgán, může se žalobce obrátit na soud v občanském soudním řízení jednajícímu podle části páté občanského soudního řádu, který pak znovu uváží, zda došlo k zásahu do pokojného stavu, a zda je na místě zásah zakázat nebo uložit obnovení předešlého stavu.(...) Rozhodování o ochraně před zásahem do pokojného stavu podle § 5 občanského zákoníku je tedy rozhodováním ve věcech soukromoprávních; proto zvláštní senát vyslovil, že rozhodnout o věci označené ve výroku přísluší soudu v občanském soudním řízení.“*

Zvláštní senát se výše citovaným usnesením ztotožnil s předchozí judikaturou Nejvyššího správního soudu s výsledkem, že o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vydanému podle § 5 občanského zákoníku jsou příslušné rozhodovat soudy v občanském soudním řízení, nikoliv soudy správní.

Dle § 68 písm. b) s.ř.s. je žaloba nepřijatelná také tehdy jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích zákonné pravomoci správního orgánu.

Na podkladě výše uvedeného zdejší soud konstatuje, že napadené rozhodnutí správního orgánu bylo vydáno v soukromoprávní věci, a proto je žaloba podaná u správního soudu proti tomuto rozhodnutí ve smyslu § 68 písm. b) s.ř.s. nepřijatelná.

Podle § 46 odst. 2 věty první s.ř.s. soud [jednající a rozhodující ve správním soudnictví] návrh odmítne také tehdy, domáhá-li se navrhovatel rozhodnutí ve sporu nebo v jiné právní věci, o které má jednat a rozhodnout soud v občanském soudním řízení, anebo domáhá-li se návrhem přezkoumání rozhodnutí, jímž správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci ¹²⁾ [poznámka ¹²⁾ odkazuje na část třetí a část pátou občanského soudního řádu].

Jelikož se v daném případě žalobce žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí, kterým správní orgán rozhodl v mezích své zákonné pravomoci v soukromoprávní věci, soud jednající a rozhodující ve správním soudnictví podle § 46 odst. 2 věty první s.ř.s. žalobu usnesením odmítl.

Žalobce se tímto ve smyslu § 46 odst. 2 věty druhé s.ř.s. poučuje, že do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení může podat žalobu k místně příslušnému okresnímu soudu. Tím je ve smyslu § 249 odst. 1 a § 250 odst. 1 písm. a) o.s.ř. Okresní soud v Tachově.

Soud neprojednával věc samu, a proto mohl rozhodnout bez jednání (§ 49 odst. 1 věta první s.ř.s. *a contrario*).

Řízení o žalobě bylo skončeno procesním rozhodnutím, a proto se soud nezabýval věcnými argumenty obsaženými v žalobě.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 3 věty první s.ř.s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba odmítnuta (výrok II.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího

**správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách:
www.nssoud.cz.**

V Plzni dne 31. března 2014

JUDr. Václav Roučka, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Helena Kovářiková